

Rättsfallssamlingen

TRIBUNALENS DOM (tredje avdelningen i utökad sammansättning)

den 8 maj 2022*

”Gemenskapsformgivning – Ogiltighetsförfarande – Registrerad gemenskapsformgivning för en sko – Tidigare gemenskapsformgivningar – Ogiltighetsgrunder – Särprägel – Artikel 25.1 b och artikel 6.1 i förordning (EG) nr 6/2002”

I mål T-757/22,

Puma SE, Herzogenaurach (Tyskland), företrädd av advokaterna M. Schunke och P. Trieb,

klagande,

mot

Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO), företrädd av J. Ivanauskas, i egenskap av ombud,

motpart,

varvid motparten i förfarandet vid immaterialrättsmyndighetens överklagandenämnd var

Road Star Group, Nupaky (Republiken Tjeckien),

meddelar

TRIBUNALEN (tredje avdelningen i utökad sammansättning),

sammansatt av ordföranden F. Schalin (referent) samt domarna P. Škvařilová-Pelzl, I. Nömm, G. Steinfatt och D. Kukovec,

justitiesekreterare: handläggaren A. Juhász-Tóth,

efter den skriftliga delen av förfarandet

efter förhandlingen den 18 oktober 2023,

följande

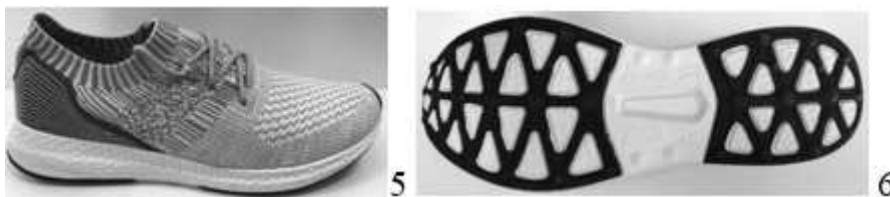
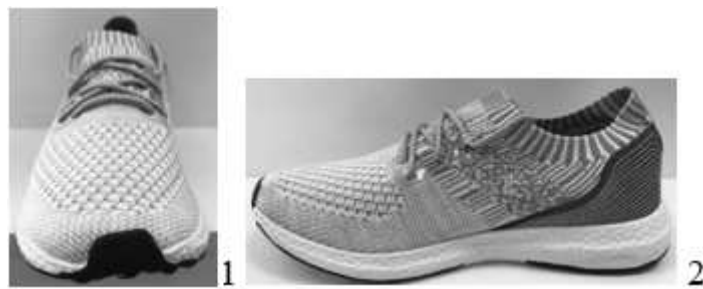
* Rättegångsspråk: engelska.

Dom

- 1 Genom förevarande överklagande har klaganden, Puma SE, med stöd av artikel 263 FEUF, yrkat ogiltigförklaring av det beslut som meddelades av tredje överklagandenämnden vid Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO) den 21 september 2022 (ärende R 1900/2021–3) (nedan kallat det överklagade beslutet).

Bakgrund till tvisten

- 2 Den 13 april 2021 ingav klaganden till EUIPO en ansökan om ogiltighetsförklaring av den gemenskapsformgivning som registrerats till följd av en ansökan som Road Star Group ingav den 23 augusti 2017 och som återges nedan:

- 3 De produkter som den omtvistade formgivningen är avsedd att ingå i omfattas av klass 02.04 i Locarnoöverenskommelsen av den 8 oktober 1968 om upprättande av en internationell klassificering för mönster, i ändrad lydelse, och motsvarar följande beskrivning: "Skor".
- 4 Till stöd för ansökan om ogiltighetsförklaring åberopades det registreringshinder som avses i artikel 25.1 b i rådets förordning (EG) nr 6/2002 av den 12 december 2001 om gemenskapsformgivning (EGT L 3, 2002, s. 1), jämförd med artikel 6.1 i samma förordning.

5 Ansökan om ogiltighetsförklaring grundades på att den omtvistade formgivningen saknade särprägel, bland annat med hänsyn till de tidigare formgivningarna och de produkter som återges nedan:

– den tidigare formgivningen nr 1286116–0005 (nedan kallad D 1):

– den tidigare formgivningen nr 1286116–0006 (nedan kallad D 2):

– den tidigare formgivningen nr 1286116–0003 (nedan kallad D 3):

– den tidigare formgivningen nr 1286116–0002 (nedan kallad D 4):

- den tidigare formgivningen nr 1286116–0001 (nedan kallad D 5):

- produkten "NRGY v2" av varumärket PUMA i katalogen "Run/Train/Fit A/W 2016" (nedan kallad D 6):

189141 05 NRGY v2
Farbe: Asphalt-Safety Yellow
Obermaterial: Ariaprene Mesh provides a comfortable feel
Grobengang: 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12-13
MDC: Regional Sales

- produkten "Mega NRGY Knit" på en internetbaserad köp- och försäljningswebbplats (nedan kallad D 7):

- 6 Den 24 september 2021 avslag annulleringsenheten ansökan om ogiltighetsförklaring av den omtvistade formgivningen med motiveringen att den hade särprägel.
- 7 Klaganden överklagade annulleringsenhetens beslut till EUIPO den 12 november 2021.
- 8 Genom det överklagade beslutet ogillade överklagandenämnden överklagandet. Överklagandenämnden fann för det första att de tidigare formgivningarna D 1 – D 7 hade gjorts tillgängliga för allmänheten i den mening som avses i artikel 7.1 i förordning nr 6/2002. För det

andra, vad gäller definitionen av en kunnig användare i den mening som avses i artikel 6 i förordning nr 6/2002, fann överklagandenämnden att denna användare är en person som vanligtvis köper skor och som har en relativt hög uppmärksamhetsnivå. Vad gäller friheten att skapa påpekade överklagandenämnden för det tredje att formgivaren hade en hög grad av frihet när det gäller skapandet av skor och särskilt vad gäller struktur, form, material, färg, mönster och dekorativa beståndsdelar. För det fjärde, vad gäller helhetsintrycket fann överklagandenämnden att den omtvistade formgivningen och de tidigare formgivningarna D 1 – D 7 gav en kunnig användare olika helhetsintryck. Överklagandenämnden fann således att det saknades anledning att förklara den omtvistade formgivningen ogiltig enligt artikel 25.1 b i förordning nr 6/2002, jämförd med artikel 6.1 i samma förordning.

Parternas yrkanden

- 9 Klaganden har yrkat att tribunalen ska
 - ogiltigförklara det överklagade beslutet och förklara den omtvistade formgivningen ogiltig, och
 - förplikta EUIPO att ersätta rättegångskostnaderna, inklusive kostnaderna för förfarandet i överklagandenämnden.
- 10 EUIPO har yrkat att tribunalen ska ogilla överklagandet,
 - ogilla överklagandet,
 - förplikta klaganden att ersätta rättegångskostnaderna vid muntlig förhandling.

Rättslig bedömning

Fastställandet av den överklagade rättsakten

- 11 EUIPO har gjort gällande att det är uppenbart att överklagandet ska ogillas, eftersom klaganden genom sitt första yrkande har yrkat ogiltigförklaring av dels ett annat beslut av överklagandenämnden än det som faktiskt prövats i förevarande fall, dels en annan formgivning än den som klaganden hade begärt ogiltighetsförklaring av vid överklagandenämnden.
- 12 Vid förhandlingen medgav klaganden att det första yrkandet i ansökan innehöll ett fel. Enligt klaganden framgår det emellertid tydligt av innehållet i ansökan att överklagandet och den begärda ogiltigförklaringen avser det överklagade beslutet och den omtvistade formgivningen.
- 13 Tribunalen konstaterar, i likhet med klaganden, att det framgår av ansökan att det fel som EUIPO konstaterat utgör ett skrivfel och att överklagandet är riktat mot det överklagade beslutet och den omtvistade gemenskapsformgivningen, vilket framgår specifikt av de inledande punkterna i överklagandet, bland annat av punkt 17 i detta och, mer allmänt, av samtliga argument som klaganden har anfört, vilka otvetydigt gör det möjligt att identifiera dem. EUIPO:s yrkande om att överklagandet ska ogillas av detta skäl ska följaktligen ogillas.

Den andra delen av klagandens första yrkande

- 14 Genom den andra delen av det första yrkandet har klaganden yrkat att tribunalen ska förklara den omtvistade formgivningen ogiltig.
- 15 Genom detta yrkande har klaganden, med stöd av artikel 61.3 i förordning nr 6/2002, framställt ett yrkande om ändring i syfte att tribunalen ska anta det beslut som överklagandenämnden borde ha fattat (se, för ett liknande resonemang, dom av den 7 februari 2018, Şölen Çikolata Gıda Sanayi ve Ticaret/EUIPO – Zaharieva (Emballage för glassvåfflor), T-794/16, ej publicerad, EU:T:2018:70, punkt 84 och där angiven rättspraxis).

Prövning i sak

- 16 Klaganden har åberopat en enda grund, nämligen åsidosättande av artikel 25.1 b i förordning nr 6/2002, jämförd med artikel 6.1 i samma förordning, genom att överklagandenämnden inte iakttog skyddsomfånget för de tidigare formgivningarna och felaktigt slog fast att den omtvistade formgivningen hade särprägel.
- 17 Enligt artikel 25.1 b i förordning nr 6/2002 får en gemenskapsformgivning förklaras ogiltig endast om den inte uppfyller kraven i artiklarna 4–9 i den förordningen, bland annat kraven på nyhet och särprägel.
- 18 I artikel 6.1 b i förordning nr 6/2002 föreskrivs att en gemenskapsformgivning ska anses ha särprägel om det helhetsintryck som en kunnig användare får av formgivningen skiljer sig från det helhetsintryck en sådan användare får av en formgivning som har gjorts tillgänglig för allmänheten före den dag då en ansökan om registrering lämnades in.
- 19 Bedömningen av huruvida en gemenskapsformgivning har särprägel görs i allt väsentligt i fyra steg. Den syftar till att fastställa, för det första, till vilken sektor de produkter som formgivningen är avsedd att ingå i eller användas för hör, för det andra, vem den kunnige användaren av dessa produkter är med utgångspunkt i produkternas avsedda användning samt denne användares kännedom om formgivningens ståndpunkt (state of the art) och nivån av uppmärksamhet med avseende på likheter och skillnader vid en jämförelse av de aktuella formgivningarna, för det tredje, den grad av frihet som formgivaren har haft vid utvecklingen av formgivningen, varvid inverkan på särprägel går i motsatt riktning, samt, för det fjärde, resultatet av, den om möjligt direkta, jämförelsen av de helhetsintryck som en kunnig användare får av den omtvistade formgivningen och av varje tidigare formgivning som gjorts tillgänglig för allmänheten, sedd för sig (se, dom av den 13 juni 2019, Visi/one/EUIPO – EasyFix (Informationshållare för fordon), T-74/18, EU:T:2019:417, punkt 66 och där angiven rättspraxis).
- 20 Det är mot bakgrund av dessa principer som tribunalen ska pröva huruvida överklagandenämnden i förevarande fall gjorde en riktig bedömning när den fann att den omtvistade formgivningen hade särprägel.

Tillgänglighöörandet av de tidigare formgivningarna, den kunniga användaren och formgivarens grad av frihet

- 21 Inledningsvis, vad gäller tillgänglighöörandet av de tidigare formgivningarna, fann öörklagandenämnden, i punkt 18 i det öörklagade beslutet, dels att det framgick av utskrifterna från EUIPO:s databas "eSearch" beträffande de tidigare formgivningarna D 1 – D 5, dels av utdrag ur kataloger och en plattform för köp och försäljning online, beträffande de tidigare formgivningarna D 6 och D 7, att de hade gjorts tillräckligt tillgängliga för att beaktas vid bedömningen av den omtvistade formgivningens giltighet.
- 22 Öörklagandenämnden konstaterade därefter, i punkt 23 i det öörklagade beslutet, att den omtvistade formgivningen var avsedd att användas för skor och att en kunnig användare följaktligen, på grund av sitt intresse för dessa skor, skulle vara relativt uppmärksam vid användningen av dem.
- 23 Slutligen fann öörklagandenämnden, i punkt 26 i det öörklagade beslutet, att formgivaren hade en hög grad av frihet, eftersom den endast var begränsad i den mån fotbeklädnader måste följa fotens ergonomi, vara robusta, upprätthålla en stabil hållning och vara bekväma och säkra för användaren. Det står emellertid formgivaren fritt att välja bland annat form, material, färg, mönster och dekorativa beståndsdelar.
- 24 Tribunalen fastställer öörklagandenämndens slutsatser, vilka framstår som riktiga mot bakgrund av uppgifterna i akten i ärendet och som för övrigt inte har bestritts av parterna.

De aktuella formgivningarnas relevanta beståndsdelar

- 25 Klaganden har gjort gällande att de tidigare formgivningarna D 1 – D 5 registreras med uppgiften "skosulor" och att den grafiska återgivningen av resten av skon, som återges med streckade linjer i dessa tidigare formgivningar, endast presenteras för att upplysa betraktaren om hur sulan kommer att fästas vid resten av skon. Jämförelsen mellan den omtvistade formgivningen och de tidigare formgivningarna D 1 – D 5 kan således endast göras på grundval av skornas sulor, som är den väsentliga beståndsdel i denna formgivning, eftersom skyddet för dessa beståndsdelar annars skulle vara verkningslöst.
- 26 EUIPO har bestritt vad klaganden anfört.
- 27 I förevarande fall har klaganden ifrågasatt att det vid jämförelsen av helhetsintrycken av de omtvistade formgivningarna har tagits hänsyn till den omtvistade formgivningens ovandel, å ena sidan, och de streckade element som förekommer i de tidigare formgivningarna D 1 till D 5, å andra sidan. Dessa två invändningar ska prövas i tur och ordning för att fastställa de relevanta faktorer som ska beaktas vid jämförelsen av de aktuella formgivningarnas helhetsintryck.

– De relevanta omständigheter som ska beaktas i den omtvistade formgivningen

- 28 Enligt artikel 6 i förordning nr 6/2002 ska jämförelsen av det helhetsintryck som de motstående formgivningarna ger göras med beaktande av var och en av dessa formgivningars utseende (dom av den 28 oktober 2021, Ferrari, C-123/20, EU:C:2021:889, punkt 46).

- 29 Enligt artikel 25.1 b i förordning nr 6/2002, jämförd med artikel 6 i förordningen ska emellertid jämförelsen av de helhetsintryck som de motstående formgivningarna ger göras på grundval av de egenskaper som gjorts tillgängliga för allmänheten och endast avse de skyddade egenskaperna, utan hänsyn till egenskaper, av bland annat teknisk art, som inte omfattas av skyddet (se, för ett liknande resonemang, dom av den 10 november 2021, Eternit/EUIPO – Eternit Österreich (Panel för bullerskärm), T-193/20, EU:T:2021:782, punkt 72 och där angiven rättspraxis).
- 30 Den omständigheten att den tidigare formgivningen har offentliggjorts för ytterligare beståndsdelar som inte förekommer i den omtvistade formgivningen saknar betydelse för jämförelsen av de aktuella formgivningarna (se, för ett liknande resonemang, dom av den 21 juni 2018, Haverkamp IP/EUIPO – Sissel (Ytmönster föreställande klapperstensstrand), T-228/16, ej publicerad, EU:T:2018:369, punkt 38, och dom av den 10 november 2021, Panel för bullerskärm, T-193/20, EU:T:2021:782, punkt 82 och där angiven rättspraxis).
- 31 För att göra en jämförelse mellan de motstående formgivningarna ska det således fastställas vilka beståndsdelar som faktiskt skyddas av den omtvistade formgivningen och som således är relevanta i detta avseende (dom av den 21 juni 2018, Ytmönster föreställande klapperstensstrand, T-228/16, ej publicerad, EU:T:2018:369, punkt 37).
- 32 I förevarande fall konstaterar tribunalen att den omtvistade formgivningen registrerades med uppgiften ”skor” och att den innehåller olika bilder av en fullständig sko, såsom framgår av punkt 2 ovan.
- 33 Mot bakgrund av den rättspraxis som anges i punkterna 28 - 31 ovan ska, vid jämförelsen mellan den omtvistade formgivningen och de tidigare formgivningarna, samtliga beståndsdelar som faktiskt skyddas av den omtvistade formgivningen beaktas, vilken utgörs av en komplett sko som består av både en sula och en ovandel.
- 34 Jämförelsen mellan de aktuella formgivningarna kan således inte begränsas till att endast jämföra utseendet på sulan till den omtvistade formgivningen med sulan i de tidigare formgivningarna D 1 – D 5, som är den enda skyddade delen av dessa.
- 35 Klaganden har gjort gällande att en sådan lösning medför att skyddet som formgivning för endast en del av en produkt ifrågasätts. Det ska emellertid påpekas att prövningen av den ogiltighetsgrund som avses i artikel 25.1 b i förordning nr 6/2002, till skillnad från den som avses i artikel 25.1 e i samma förordning eller i motsats till ett mål om intrång, inte utgör ett led i skyddet av en tidigare rättighet. Den ogiltighetsgrund som avses i artikel 25.1 b i förordning nr 6/2002 består nämligen endast i att fastställa huruvida den omtvistade formgivningen uppfyller kraven för registrering i artiklarna 4–9 i samma förordning.
- 36 Att utgå från de skyddade egenskaperna hos den tidigare formgivningen, såsom klaganden önskar, i stället för den omtvistade formgivningens egenskaper, skulle innebära att man vid jämförelsen inte skulle beakta de delar av den omtvistade formgivningen som är skyddade. Detta skulle leda till att frågan huruvida formgivningen i sin helhet uppfyller skyddskraven undgår prövning, vilket således strider mot artikel 4 i förordning nr 6/2002.
- 37 När det gäller sökandens argument att sulan är den väsentliga beståndsdel i en sko, erinrar tribunalen om att det enligt rättspraxis inte är uteslutet att det helhetsintryck som var och en av formgivningarna ger vid jämförelsen av dessa kan domineras av vissa egenskaper hos de berörda produkterna eller delarna av dessa. För att avgöra om en viss egenskap dominerar en produkt,

eller en del därav, är det nödvändigt att bedöma den större eller mindre påtagliga inverkan som de olika detaljerna i produkten eller delen i fråga har på produkten eller delens utseende (se, för ett liknande resonemang, dom av den 25 oktober 2013, Merlin m.fl./harmoniseringskontoret – Dusyma (Spel) (T-231/10, ej publicerad, EU:T:2013:560, punkt 36).

- 38 Tribunalen påpekar emellertid, i likhet med EUIPO, att klaganden inte har angett varför sulan ska anses utgöra den väsentliga beståndsdelen i en sko, som i sig skulle kunna ligga till grund för jämförelsen. Även om det antas att så är fallet ur rent teknisk synvinkel är detta konstaterande inte relevant inom ramen för skyddet för en formgivning, eftersom det, till skillnad från patent, endast är utseende som skyddas.
- 39 I förevarande fall finns det ingen anledning att anse att sulan ur en rent visuell synvinkel, för en kunnig användare, utgör en egenskap som är dominerande i förhållande till resten av skon. Sulan har på sin höjd lika stor betydelse som ovandelen för skons visuella helhetsintryck.
- 40 Mot bakgrund av den rättspraxis som anges i punkt 37 ovan kan det således inte anses att helhetsintrycket av de aktuella formgivningarna domineras av sulornas utseende.

– *De relevanta omständigheter som ska beaktas i de tidigare formgivningarna D 1 – D 5*

- 41 EUIPO:s riktlinjer för granskning av registrerade gemenskapsformgivningningar utgör, även om de inte är bindande, en referenskälla för EUIPO:s praxis på formgivningsområdet (se, analogt, dom av den 8 juni 2022, Muschaweck/EUIPO – Conze (UM), T-293/21, EU:T:2022:345, punkt 38). I punkt 5.4 i nämnda riktlinjer, i den lydelse som var tillämplig den 31 mars 2023, föreskrivs följande:

”De visuella undantagen visar att skydd inte begärs och att registrering inte har beviljats för vissa delar av formgivningen som visas i återgivningen. De anger således de delar för vilka skydd inte har begärts. Detta kan ske [bland annat] genom att med streckade linjer, suddighet eller färgskuggning utesluta sådana detaljer i formgivningen för vilka skydd inte begärs ...”

- 42 I förevarande fall har de tidigare formgivningarna D 1 – D 5 registrerats med uppgiften om produkten ”skosulsulor” och återger, såsom framgår av punkt 5 ovan, utseendet på en skosula och utseendet på en ovandel av en sko med streckade linjer. Det kan konstateras att det inte har åberopats något skydd för den ovandel som anges med streckade linjer.
- 43 Såsom framgår av den rättspraxis som anges i punkt 29 ovan ska jämförelsen av de helhetsintryck som de motstående formgivningarna ger grunda sig på de detaljer som gjorts tillgängliga för allmänheten och skyddas av den omtvistade formgivningen, vilka innefattar utseendet på en sula och en ovandel.
- 44 Det ska således fastställas huruvida även utseendet på ovandelen i de tidigare formgivningarna D 1 – D 5 kan beaktas vid jämförelsen av de helhetsintryck som de motstående formgivningarna ger, trots att det inte rör sig om detaljer för vilka skydd har åberopats.
- 45 Det framgår av skäl 14 i förordning nr 6/2002 att bedömningen av en formgivnings särprägel enligt artikel 25.1 b i förordning nr 6/2002, jämförd med artikel 6 i samma förordning, ska göras utifrån om det helhetsintryck som en kunnig användare ges vid betraktande av formgivningen

tydligt skiljer sig från det användaren ges av den samlade mängden av redan befintliga formgivningar (dom av den 16 juni 2021, Davide Groppi/EUIPO – Viabizzuno (Bordslampa), T-187/20, EU:T:2021:363, punkt 25).

- 46 Vid prövningen av den ogiltighetsgrund som avses i artikel 25.1 b i förordning nr 6/2002, jämförd med artikel 6 i samma förordning, har den tidigare formgivningen nämligen endast till syfte att visa på formgivningens tidigare ståndpunkt (state-of-the-art). Denna motsvarar den samlade mängd av redan befintliga formgivningar för den aktuella varan som har gjorts tillgängliga för allmänheten vid tidpunkten för ansökan om registrering av den aktuella formgivningen. En tidigare formgivning ingår dock automatiskt i denna samlade mängd av redan befintliga formgivningar i och med att den har gjorts tillgänglig för allmänheten (se dom av den 16 juni 2021, Bordslampa, T-187/20, EU:T:2021:363, punkt 26 och där angiven rättspraxis).
- 47 För att avgöra om en tidigare formgivnings beståndsdelar kan beaktas är det således inte skyddsomfånget för denna formgivning som ska beaktas, utan endast frågan huruvida dessa beståndsdelar har gjorts tillgängliga för allmänheten.
- 48 I artikel 7.1 i förordning nr 6/2002 preciseras att en formgivning ska anses ha gjorts tillgänglig för allmänheten om den har offentliggjorts i samband med registrering eller på annat sätt, eller förevisats, använts i yrkesmässig verksamhet eller blivit känd på annat sätt före den dag som avses i artikel 6.1 b i förordning nr 6/2002, förutom i de fall då dessa omständigheter inte rimligen kunde ha blivit kända vid normal yrkesmässig verksamhet i kretsar inom den berörda sektorn inom Europeiska unionen.
- 49 För att tillgängliggörandet för allmänheten av en formgivning ska medföra att samtliga delar av formgivningen görs tillgängliga, krävs det dessutom att dessa beståndsdelar framträder på ett klart och precist sätt vid detta offentliggörande (se, för ett liknande resonemang, dom av den 28 oktober 2021, Ferrari, C-123/20, EU:C:2021:889, punkterna 38 och 39).
- 50 I förevarande fall har klaganden inte bestritt att de beståndsdelar för vilka skydd inte söks i de tidigare formgivningarna D 1 – D 5, det vill säga utseendet på en streckad ovan del, också hade gjorts tillgängliga samtidigt med den skyddade delen av dessa formgivningar. Det ska dessutom påpekas att de beståndsdelar som inte omfattas av ansökan i de tidigare formgivningarna D 1 – D 5 är tillräckligt klara och precisa för att, utan tolkningsansträngning, uppfatta utseendet på en ovan del och dess olika delar, såsom bland annat bakkappa, snören eller hålfot.
- 51 Överklagandenämnden gjorde således en riktig bedömning när den, i punkt 28 i det överklagade beslutet, fann att de beståndsdelar som inte omfattades av ansökan i de tidigare formgivningarna D 1 – D 5 kunde beaktas vid bedömningen av den omtvistade formgivningens särprägel.

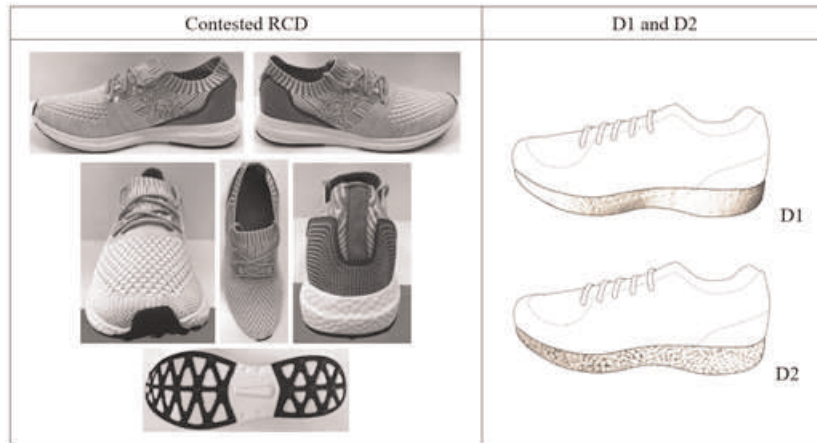
Helhetsintrycket

- 52 Klaganden har gjort gällande dels att den omtvistade formgivningen och de tidigare formgivningarna har samma egenskaper vad gäller sulan, dels att mellansulan har samma egenskaper som den tidigare formgivningen D 7.

- 53 Klaganden har i andra hand gjort gällande att det endast är möjligt att jämföra samtliga de aktuella formgivningarna med de tidigare formgivningarna D 6 – D 7, vilka ger samma helhetsintryck som den omtvistade formgivningen. Klaganden har bestritt att det i punkt 38 i det överklagade beslutet har beaktats en utsvängd linje som börjar horisontellt och lyfter mot bakkdelen av skon och som återfinns i den tidigare formgivningen D 6, eftersom det rör sig om ett EU-varumärke.
- 54 Klaganden har dessutom bestritt överklagandenämndens bedömning att den omtvistade formgivningens olika mönster ger ett särskilt helhetsintryck. Denna mångfald av motiv ger nämligen intrycket av att skon har ett stickmönster, vilket även är det intryck som överdelen av skon i den tidigare formgivningen D 7 ger.
- 55 Klaganden har även bestritt att den omtvistade formgivningen skiljer sig åt vad gäller ovandelens utformning. Det föreligger härvidlag inte några betydande skillnader vad gäller öppningen mellan den omtvistade formgivningen och den tidigare formgivningen D 6. Klaganden har vidare hävdad att bakkappan i den omtvistade formgivningen bestäms av dess tekniska funktion, vilken är att hindra den övre delen av skon att sjunka ihop, och att den således i enlighet med artikel inte omfattas skydd för gemenskapsformgivning i enlighet med artikel 8.1 i förordning nr 6/2002. Slutligen har samtliga de aktuella formgivningarna en vävnad som är vertikalt fastsatt vid bakkappan.
- 56 EUIPO har bestritt vad klaganden anfört.
- 57 Det följer av fast rättspraxis att en formgivnings särprägel är resultatet av att en kunnig användare får ett helhetsintryck av skillnad eller avsaknad av "déjà vu" i förhållande till tidigare formgivningar, oavsett skillnader som, även om de är mer än obetydliga detaljer, inte är tillräckligt framträdande för att påverka nämnda helhetsintryck, med hänsyn tagen till skillnader som är tillräckligt framträdande för att skapa olika helhetsintryck (se, dom av den 16 februari 2017, Antrax It/EUIPO – Vasco Group (Termosifoner till radiatorer), T-828/14 och T-829/14, EU:T:2017:87, punkt 53 och där angiven rättspraxis).
- 58 Det framgår vidare av rättspraxis att jämförelsen av de helhetsintryck som formgivningarna ger ska vara syntetisk och inte får begränsas till en analytisk jämförelse av en uppräknings av likheter och skillnader (dom av den 29 oktober 2015, Roca Sanitario/harmoniseringskontoret – Villeroy & Boch (Engreppsblendare), T-334/14, ej publicerad, EU:T:2015:817, punkt 58).
- 59 Eftersom de ord- och figurelement som ingår i de aktuella formgivningarna är varumärken eller kännetecken som har anbringats på produkten för att ange dess ursprung, vilka inte har en dekorativ eller dekorativ funktion och inte utgör sådana detaljer i produkten som ger de berörda produkterna deras utseende, i den mening som avses i artikel 3 a och b i förordning nr 6/2002, saknar dessa beståndsdelar relevans vid jämförelsen av helhetsintrycken för att fastställa den omtvistade formgivningens särprägel (se, för ett liknande resonemang, dom av den 10 november 2021, Sanford/EUIPO – Avery Zweckform (Etiketter), T-443/20, EU:T:2021:767, punkt 80).
- 60 Tribunalen påpekar inledningsvis att, såsom framgår av punkterna 34 och 51 ovan, avståenden i de tidigare formgivningarna D 1 – D 5 ska beaktas, eftersom dessa har gjorts tillgängliga och framstår som klara och precisa, och jämförelsen av de aktuella formgivningarna, i motsats till vad klaganden har påstått, inte kan begränsas till att jämföra sulor mellan dem.

61 Såsom framgår av punkt 40 ovan finns det för övrigt inte någon anledning att, med hänsyn till helhetsintrycket av de omtvistade formgivningarna, fästa större vikt vid någon särskild del av skon.

– *Jämförelsen mellan den omtvistade formgivningen och de tidigare formgivningarna D 1 och D 2*

62 Överklagandenämnden konstaterade, i punkt 30 i det överklagade beslutet, att de aktuella formgivningarna sammanföll på grund av att det rörde sig om snörskor med ett nedsänkt öppning och en strukturerad sula med en minskande tjocklek, men att de uppvisade tillräckliga skillnader för att ge en kunnig användare olika helhetsintryck.

63 I detta avseende konstaterade överklagandenämnden, i punkt 31 i det överklagade beslutet, att den omtvistade formgivningen hade olika motiv, såsom parallella linjer och prickar, medan de tidigare formgivningarna D 1 och D 2 hade två olika indrag av bakkappan och på tåkappan. Vidare har den omtvistade modellen en överdimensionerad bakkappa och tre par öljetter som är placerade lägre på plösarna, medan de tidigare modellerna D 1 och D 2 har en mindre bakkappa och fem par öljetter som är placerade närmare skons överdel.

64 Överklagandenämnden påpekade även, i punkt 32 i det överklagade beslutet, att de aktuella formgivningarna uppvisade andra skillnader med avseende på sulan. Närmare bestämt ansåg överklagandenämnden att den omtvistade formgivningens sula, till skillnad från de tidigare formgivningarna D 1 och D 2, består av två skikt, har ett bakre överhäng och en avsmalnande yttersula som böjer sig uppåt vid tåkappan.

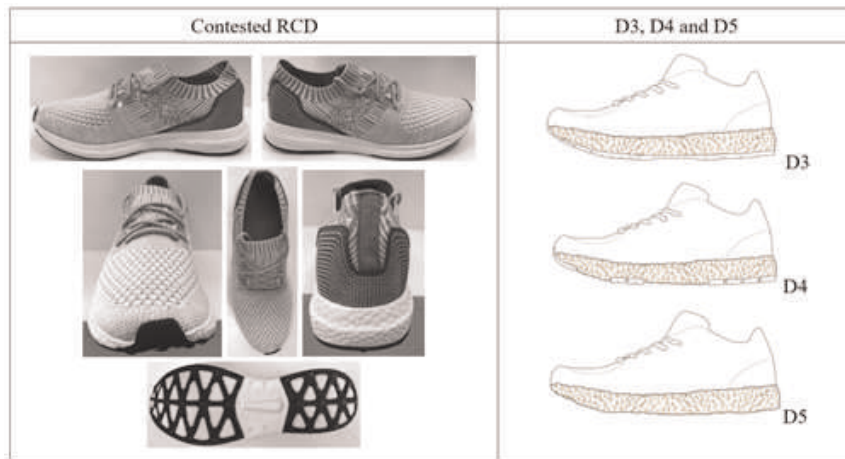
65 Tribunalen delar överklagandenämndens ovan angivna slutsatser.

66 De aktuella formgivningarna kan visserligen dela vissa visuella egenskaper, särskilt vad gäller sulans struktur i den tidigare formgivningen D 1. Den omtvistade formgivningen skiljer sig emellertid i huvudsak från de tidigare formgivningarna D 1 och D 2 genom utformningen av ovandelen, förekomsten av en slitsula, en avrundad tåkappa och en stiliserad hälkappa som sträcker sig till mitten av skon. Dessa huvudsakliga skillnader är tillräckliga för att ge de aktuella formgivningarna ett separat helhetsintryck som inte kommer att ligga utanför vad en kunnig användare som har en hög uppmärksamhetsnivå kan lägga märke till.

67 Klagandens argument föranleder inte någon annan bedömning.

- 68 Klaganden har nämligen grundat sig enbart på en jämförelse mellan sulorna i de aktuella formgivningarna och gjort gällande att de hade ett visst antal egenskaper, däribland en sula som var något mer framträdande från hälftens ända fram till skospetsen där den var något uppåtstående, en yta som hade en struktur som var jämförbar med polystyrenstruktur, olika individuella moduler placerade bredvid varandra vid sidan av andra vita färger, en struktur som på ett likartat sätt sträckte sig över hela sulan och en sula som byggde på en slitsula och som hade en lätt nedsänkning vid hälften.
- 69 De skillnader som angetts ovan i punkt 66 är emellertid mer framträdande än de gemensamma egenskaper som klaganden har identifierat och är tillräckliga för att skapa olika helhetsintryck mellan de aktuella formgivningarna. Denna slutsats grundar sig bland annat på den omständigheten att överklagandenämndens bedömningar, i motsats till klagandens bedömningar, inte enbart grundar sig på en jämförelse av sulor och att de aktuella formgivningarnas ovandelar uppvisar betydande skillnader som gör det möjligt att ge en kunnig användare olika helhetsintryck.

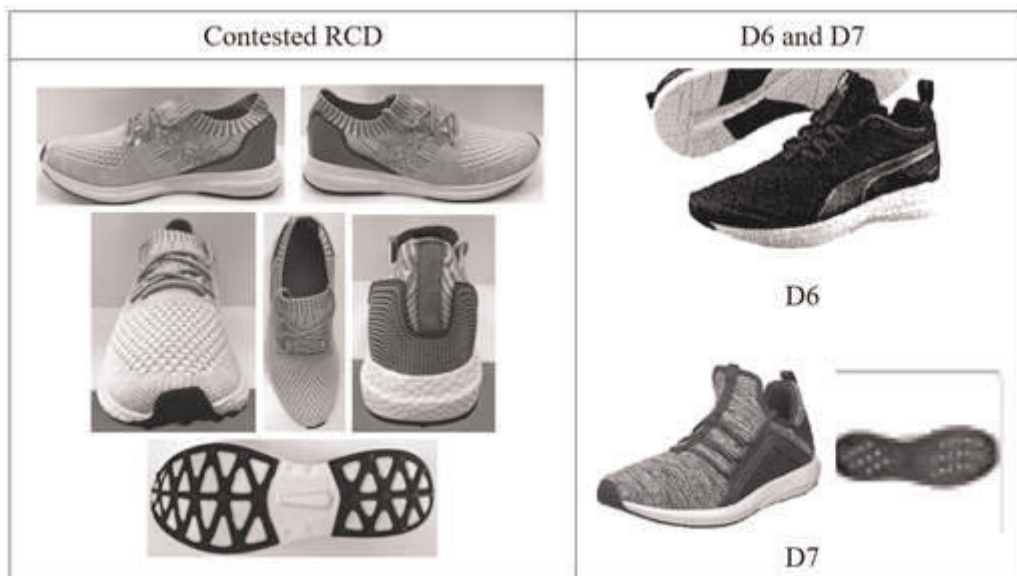
– *Jämförelsen mellan den omtvistade formgivningen och de tidigare formgivningarna D 3 – D 5*

- 70 Överklagandenämnden fann, i punkt 35 i det angripna beslutet, att den omtvistade formgivningen, i motsats till de tidigare formgivningarna D 3 – D 5, uppvisade en bakkappa med ett mönster av parallella linjer, en hälft som är dekorerad med olika linjer och kontrasterande punkter, en tåkappa med hundtandsmönster, en nedsänkt öppning utan plös eller flik vid hälen och två rader med tre öljetter som var och en var förbunden med sin motsatta del med en snörning som flätades samman. De tidigare modellerna D 3-D 5 har å sin sida två tydliga ok på ovandelen, en separat plös och en flik i höjd med hälen samt fem öljetter på vardera sidan, vilka är förbundna med en rak snörning.
- 71 Vad mer specifikt beträffar sulan konstaterade överklagandenämnden i punkt 36 i det angripna beslutet att sulan på den omtvistade modellen bestod av två olika skikt, att den framträdde tydligt baktill och att den anslöt till ovandelen längs en slät linje. De tidigare formgivningarnas sulor D 3 – D 5 består däremot av ett enda skikt, med en kant som sitter fast på det ställe där de ansluter sig till spetsen och ett mindre överhäng än den omtvistade formgivningen. Överklagandenämnden påpekade dessutom att den omtvistade formgivningens slitsula föreföll vara slät och att den omfattade skons tå och häl, medan slitsulan i den tidigare formgivningen D 4 inte var hel och den tidigare formgivningen D 3 hade skårer. Den tidigare formgivningen D 5 har för sin del endast en slitsula utan skårer.

- 72 Överklagandenämnden fann följaktligen, i punkt 37 i det överklagade beslutet, att det helhetsintryck som en kunnig användare får av den omtvistade formgivningen skiljer sig från det helhetsintryck som de tidigare formgivningarna D 3 – D 5 ger.
- 73 Tribunalen delar överklagandenämndens ovan angivna slutsatser.
- 74 De aktuella formgivningarna kan visserligen dela vissa visuella egenskaper. Den omtvistade formgivningen skiljer sig emellertid huvudsakligen från de tidigare formgivningarna D 3 – D 5 genom att ovandelen dekorerats, genom att sulan ges en mer spetsig form, genom en mellanlinje som överlappar mellansulan i två steg, genom en avrundad öppning utan tydlig brytning, genom en stiliserad bakkappa som sträcker sig till upp till hälften av skon och, slutligen, genom att det inte finns någon framträdande plös. Dessa huvudsakliga skillnader är tillräckliga för att ge de aktuella formgivningarna ett särskilt helhetsintryck som inte kommer att ligga utanför en kunnig användare som har en hög uppmärksamhetsnivå kan lägga märke till.
- 75 Klagandens argument föranleder inte någon annan bedömning.
- 76 De gemensamma egenskaper hos de aktuella formgivningarna som klaganden har åberopat, såsom de i tillämpliga delar återges i punkt 68 ovan, kan nämligen inte väga upp de helhetsintryck som nämnda formgivning ger. Denna slutsats beror bland annat på att överklagandenämndens bedömningar inte enbart grundar sig på en jämförelse av sulor och att de aktuella formgivningarnas ovandelar uppvisar betydande skillnader som gör det möjligt att ge en kunnig användare olika helhetsintryck.
- 77 I motsats till vad klaganden har gjort gällande skiljer sig på samma sätt egenskaperna hos sulan i den omtvistade formgivningen avsevärt från detaljerna hos de tidigare formgivningarna D 3 – D 5, såsom framgår av punkt 71 ovan. Den är dessutom mer spetsig i den omtvistade formgivningen.

– *Jämförelsen mellan den omtvistade formgivningen och de tidigare formgivningarna D 6 och D 7*

- 78 I punkt 38 i det angripna beslutet konstaterade överklagandenämnden att de aktuella formgivningarna skilde sig åt genom ovanandelens dekoration. På sidan av den tidigare formgivningen D 6 har ett utskjutande band på sidan, som börjar horisontellt och smalnar av mot baksidan. Den tidigare formgivningen D 7 har ett helt sidostycke, en triangulär form och en kontrasterad färg som är vinklad från flera parallella linjer. Den omtvistade formgivningen företer däremot en rad olika motiv över hela ovandelen.
- 79 Överklagandenämnden påpekade även, i punkt 39 i det överklagade beslutet, vad gäller ovanandelens utformning, att den omtvistade formgivningen var försedd med sänkt öppning utan synlig plös eller flik vid hälsenan och en överdimensionerad hälkappa. Överklagandenämnden konstaterade däremot att de tidigare modellerna D 6 och D 7 hade en hög öppning, en hög plös, en stor flik i höjd med hälsenan och en tjock remsa på plösens framsida för att hålla snörningen på plats, samt en dragflik. I motsats till den mer detaljerade och smalare utformningen av de tidigare formgivningarna D 6 och D 7 är den omtvistade formgivningen också mer böjd och tjock.
- 80 Vad gäller undersidan på sulorna konstaterade överklagandenämnden, i punkt 40 i det överklagade beslutet, att den omtvistade formgivningen hade ett särskiljande mönster bestående av trianglar på hälen och spetsen, omgärdade av en mjuk mörkfärgad sula, medan den tidigare formgivningen D 6 hade ett visst antal ränder och linjer och den tidigare formgivningen D 7 en sula med skåror.
- 81 Överklagandenämnden fann således, i punkt 41 i det överklagade beslutet, att på grund av dessa skillnader skiljde sig det helhetsintryck som den omtvistade formgivningen gav en kunnig användare från det helhetsintryck som de tidigare formgivningarna D 6 och D 7 ger.
- 82 Tribunalen godtar överklagandenämndens ovan angivna slutsatser.
- 83 De aktuella formgivningarna kan visserligen ha vissa visuella egenskaper gemensamma, bland annat vad gäller sulan. Den omtvistade formgivningen skiljer sig emellertid huvudsakligen från de tidigare modellerna D 6 och D 7 genom dekorationen av ovandelen, genom en låg rund öppning utan skarpa skärningar, genom en mer stiliserad bakkappa som sträcker sig halvvägs upp på skon och, slutligen, genom avsaknaden av en framträdande plös eller ett brett band för att fästa snörningen. Dessa huvudsakliga skillnader är tillräckliga för att ge de aktuella formgivningarna ett separat helhetsintryck som inte kommer att ligga utanför vad en kunnig användare som har en hög uppmärksamhetsnivå kan lägga märke till.
- 84 Klagandens argument föranleder inte någon annan bedömning.
- 85 Klaganden har nämligen gjort gällande att de aktuella formgivningarna ger samma helhetsintryck på grund av vissa gemensamma egenskaper, såsom de återges i tillämpliga delar i punkt 68 ovan, och på grund av att sulans profil i den omtvistade formgivningen ger samma helhetsintryck som den tidigare formgivningen D 7 och att deras slitsula är nästan identisk på grund av trianglarna på den på den främre och den bakre tredjedelen av skon. De aktuella formgivningarnas gemensamma egenskaper gör det emellertid inte möjligt att uppväga de olika helhetsintryck som nämnda formgivning ger, bland annat på grund av att de har en ovan del som skiljer sig avsevärt åt vad gäller struktur och dekoration.
- 86 I motsats till vad klaganden har gjort gällande ska det dessutom påpekas att överklagandenämnden inte gjorde någon oriktig bedömning när den beaktade ett ”band med utsvängd bas som börjar horisontellt och stiger mot bakdelen” och som motsvarar ett

- EU-varumärke, eftersom detta figurkännetecken, bland annat på grund av sin storlek, i hög grad bidrar till utseendet på den tidigare formgivningen D 6 och, närmare bestämt, dess utsmyckning (se, för ett liknande resonemang, dom av den 10 november 2021, Etiketter, T-443/20, EU:T:2021:767, punkt 80).
- 87 Tribunalen kan inte heller godta klagandens argument att den omtvistade formgivningen och den tidigare formgivningen D 7 ger samma intryck på grund av deras stil som påminner om stickmönster. Tribunalen konstaterar nämligen att det gemensamma intryck som följer av den stil som erinrar om stickmönster till stor del kompenseras av de olika motiv som finns i den omtvistade formgivningen, vilket i hög grad står i kontrast till den tidigare formgivningen D 7, vilken, med undantag för bakkappan och motiven i form av trianglar på sidorna, inte uppvisar några speciella motiv.
- 88 I motsats till vad klaganden har gjort gällande skiljer sig på samma sätt egenskaperna hos öppningen i den omtvistade formgivningen avsevärt från detaljerna hos den tidigare formgivningen D 6. Tvärtemot den sistnämnda har den omtvistade formgivningen ingen plös och den uppvisar en form som snarare är rundad utan tydliga avbrott.
- 89 Vad vidare gäller klagandens argument att den överdimensionerade bakkappan som den omtvistade formgivningen utgör dikteras av dess tekniska funktion, ska det erinras om att det i artikel 8.1 i förordning nr 6/2002 föreskrivs att ett gemenskapsformskydd inte kan erhållas för sådana detaljer i en produkts utseende som uteslutande är betingade av produktens tekniska funktion.
- 90 Domstolen har preciserat att det, för att bedöma huruvida detaljerna i en produkts utseende uteslutande är betingade av produktens tekniska funktion, ska fastställas att den funktionen är den enda faktorn som har format detaljerna. Det förhållandet att det finns alternativa formgivningar är inte avgörande i detta hänseende (dom av den 8 mars 2018, DOCERAM, C-395/16, EU:C:2018:172, punkt 32, och dom av den 18 november 2020, Tinnus Enterprises/EUIPO – Mystic Products och Koopman International (Installationer för distribution av vätskor), T-574/19, EU:T:2020:543, punkt 16).
- 91 När artikel 8.1 i förordning nr 6/2002 åberopas i ett ogiltighetsförfarande ankommer det på överklagandenämnden att pröva den bevisning som åberopats av den som ansökt om ogiltighetsförklaring och därefter, i förekommande fall, jämföra den med den motbevisning som innehavaren av den aktuella formgivningen har ingett och således bedöma tillförlitligheten av all bevisning som varje part i förfarandet har lagt fram, för att avgöra huruvida detaljerna i den aktuella produktens utseende uteslutande är betingade av dess tekniska funktion (dom av den 26 januari 2022, Roca Sanitario/EUIPO – Villeroy & Boch (Engreppsblandare), T-334/20, ej publicerad, EU:T:2022:23, punkt 38).
- 92 I förevarande fall framgår det av handlingarna i målet att klaganden inte har åberopat den omständigheten, under förfarandet vid EUIPO, att den omtvistade formgivningens bakkappa dikteras av dess tekniska funktion och inte heller har lagt fram någon bevisning vid tribunalen för att denna överdimensionerade bakkappa uteslutande följde av dess tekniska funktion i den mening som avses i den rättspraxis som anges i punkt 90 ovan. Följaktligen kan den inte uteslutas från jämförelsen mellan de aktuella formgivningarna.

- 93 Vad slutligen gäller klagandens argument att alla de aktuella formgivningarna innehåller ett vävnadsband som är vertikalt placerat på bakkappan, ska det påpekas att den omtvistade formgivningens tygstycke, till skillnad från de tidigare formgivningarna, inte är större än bakkappan, vilket leder till en skillnad som en kunnig användare inte kan bortse ifrån.
- 94 Överklagandenämnden gjorde således en riktig bedömning när den fann att den omtvistade formgivningen gav ett annat helhetsintryck än de tidigare formgivningarna D 1 – D 7.
- 95 Av det ovan anförda följer att ingen av de tidigare formgivningar som klaganden har åberopat ger samma helhetsintryck som den omtvistade formgivningen och att det överklagade beslutet inte innehåller någon grund för ogiltigförklaring eller ändring.
- 96 Överklagandet kan således inte vinna bifall såvitt avser klagandens enda grund och ska således ogillas i sin helhet.

Rättegångskostnader

- 97 Enligt artikel 134.1 i rättegångsreglerna ska tappande part förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna, om detta har yrkats.
- 98 EUIPO har yrkat att klaganden ska förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna. Eftersom muntlig förhandling har hållits och klaganden har tappat målet, ska EUIPO:s yrkande bifallas.

Mot denna bakgrund beslutar

TRIBUNALEN (tredje avdelningen i utökad sammansättning)

följande:

- 1) Överklagandet ogillas.**
- 2) Puma SE ska ersätta rättegångskostnaderna.**

Schalin

Škvařilová-Pelzl

Nömm

Steinfatt

Kukovec

Avkunnad vid offentligt sammanträde i Luxemburg den 8 maj 2024.

Underskrifter